

พนิดา ตาสี : ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอก
ภาษาอังกฤษ (FACTORS AFFECTING ENGLISH MAJOR STUDENTS' ANXIETY
ABOUT SPEAKING ENGLISH) อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร. ชานูณรงค์
อินทรประเสริฐ, 252 หน้า

ความรู้สึกวิตกกังวล ความประหม่าเป็นเรื่องที่พบเห็นโดยปกติในการเรียนภาษาที่สองหรือ
ภาษาต่างประเทศ ซึ่งความรู้สึกกังวลในเรื่องการพูดนี้เป็นที่ยอมรับกันว่ามีผลต่อการแสดงออกต่อ
การพูดของผู้เรียน การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สำรวจความวิตกกังวลในการพูดของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ชั้นปีที่ 3 ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก 2) ศึกษาความสัมพันธ์และ
รูปแบบของความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษกับตัวแปร 4 ตัว คือ เพศของนักศึกษา
ความสามารถในการพูดตามการรับรู้ของนักศึกษา บุคลิกภาพ และสาขาวิชาที่ศึกษา 3) สำรวจ
วิธีการที่นักศึกษาใช้ในการคลายความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ และ 4) สำรวจวิธีการที่
อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษใช้เพื่อช่วยนักศึกษาในการคลายความวิตกกังวลเมื่อพูดภาษาอังกฤษ

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ชั้นปีที่ 3 ที่เรียนสาขาวิชา
ภาษาอังกฤษด้านครุศาสตร์ มนุษยศาสตร์และด้านอังกฤษธุรกิจ จำนวนทั้งสิ้น 963 คน และอาจารย์
ผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 27 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถามวัดความวิตก
กังวลในการพูด แบบวัดบุคลิกภาพ และการสัมภาษณ์แบบกึ่งรูปแบบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์
ข้อมูลเพื่อศึกษาระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
และค่าร้อยละ ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) การทดสอบไค-สแควร์ (χ^2) ในการหาค่า
ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลในการพูดของนักศึกษากับตัวแปรทั้ง 4 ตัว

ผลการศึกษาพบว่าโดยภาพรวมความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาอยู่ใน
ระดับปานกลาง ทั้งนี้พบว่านักศึกษามีความเห็นว่าระดับการประเมินการพูดที่ต่ำเป็นสาเหตุสำคัญที่
ทำให้เกิดความวิตกกังวลมากกว่าความวิตกกังวลในการสื่อสาร และความกังวลเกี่ยวกับการสอบ
นอกจากนี้ยังพบว่ามีความแตกต่างกันของความวิตกกังวลในการพูดด้านเพศของนักศึกษา ด้านการ
รับรู้ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และด้านบุคลิกภาพของนักศึกษา โดยพบว่านักศึกษาเพศ
หญิงมีความวิตกกังวลในการพูดมากกว่านักศึกษาเพศชาย นักศึกษาที่รับรู้ความสามารถในการพูด
ภาษาอังกฤษของตนเองระดับต่ำมีความวิตกกังวลในการพูดมากกว่าผู้ที่รับรู้ความสามารถในการ
พูดภาษาอังกฤษของตนเองในระดับสูง และนักศึกษาที่มีบุคลิกแบบแสดงตัวมีความวิตกกังวลใน
การพูดมากกว่าผู้ที่มีบุคลิกภาพแบบเก็บตัว

สำหรับวิธีการคลายความวิตกกังวลในการพูดนั้น พบว่าทั้งนักศึกษาที่มีความวิตกกังวลใน
การพูดอยู่ในระดับสูงและนักศึกษาที่มีความวิตกกังวลในการพูดอยู่ในระดับต่ำใช้วิธีการที่คล้ายกัน

เพื่อลดความวิตกกังวลในการพูด ได้แก่ วิธีการที่ใช้ในการลดความกังวลด้านจิตใจ และวิธีการที่ใช้ลดความกังวลด้านกายภาพ ส่วนวิธีที่อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ใช้เพื่อช่วยให้นักศึกษามีความวิตกกังวลในการพูดน้อยลงนั้น ได้แก่การช่วยเหลือด้านจิตใจและการให้ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการพูด

PANIDA TASEE : FACTORS AFFECTING ENGLISH MAJOR STUDENTS'
ANXIETY ABOUT SPEAKING ENGLISH. THESIS ADVISOR : ASSOC. PROF.
CHANNARONG INTARAPRASERT, Ph.D., 252 PP.

ENGLISH SPEAKING ANXIETY/RAJABHAT UNIVERSITY STUDENTS

Feelings of anxiety, apprehension and nervousness are commonly expressed in a language classroom by second/foreign language learners when learning to speak. These feelings are considered to affect learners' speaking performance. The present investigation aims to: 1) investigate the existence and degree of speaking anxiety experienced by English major students at Rajabhat Universities; 2) examine the relationship and patterns of variations of speaking anxiety in relation to gender, 'perceived' speaking ability, 'perceived' self-personality, and type of academic programme; 3) explore how the students with a high degree of speaking anxiety and those with low speaking anxiety cope with the anxiety; and 4) explore how language teachers assist their students to reduce speaking anxiety.

The research subjects were 963 Rajabhat University students majoring in English in the three programmes, i.e. English Education, Humanities, and Business English; and 27 Rajabhat University lecturers in English. A speaking anxiety questionnaire and semi-structured interview were employed to collect the data. The simple descriptive statistics, i.e. mean, standard deviation (S.D.) and percentage were used to find out the degree of the subjects' speaking anxiety while an analysis of variance (ANOVA) and the chi-square tests were used to examine the relationship between speaking anxiety and the four investigated variables.

The findings revealed that the students' anxiety about speaking English, on the whole, was at the moderate degree. Among the three aspects of language anxiety, i.e. communicative apprehension, test anxiety, and fear of negative evaluation, it was found that the subjects of the present investigation reported the fear of negative evaluation as the main cause of speaking anxiety. Significant differences in speaking anxiety were found according to gender, 'perceived' speaking ability, and 'perceived' self-personality. Female students reported being more anxious about speaking English than did male students. The students with lower 'perceived' speaking ability reported being more anxious about speaking English than those with higher 'perceived' speaking ability. In addition, the extrovert students reported being more anxious about speaking ability than the introvert ones.

The findings also demonstrated how the students with a high degree of speaking anxiety, and those with a low degree of anxiety reported using the similar tactics to reduce their speaking anxiety, i.e. the tactics for reducing speaking anxiety with both mental and physical effects. Regarding the teacher manifestation, the findings revealed that the tactics which most of the teachers reported using to reduce their students' speaking anxiety were mental-related and knowledge-based accordingly.

School of English

Academic year 2009

Student's signature _____

Advisor's signature _____